

Հակոբ Սողոմոնյան

Թ Լ Փ Ա Տ Վ Ա Շ Ն Ե Ր Ը

ԳՐՔ ԵՐԿՈՒՄԻ ՀԱՄԱՐ

Եռագրություն

Գ ի ը ք երկրորդ

ԴԱՏԱՎՃԻՌ

Երևան 2014

ԱՅԼԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ՄՈՒՀԱՄՍԵՂԻ ԵՎ ԱԼԻԻ ՄԱՍԻՆ

Մուհամմեդն ու Ալին հանդիպեցին մի մարդու, ուրի հանգևոլ Ալին ժամանակին անազնիվ էր վարվել: Մարդը, Ալին համարելով իր թշնամին, սկսեց հայտել ու անպատվել նրան: Ալին երկար ժամանակ այդ ամենը հանդուրժում էր համբերովյամբ և լուսիյամբ, սակայն հետո այլևս չդիմացավ և Մուհամմեդի առջև արդար երևալու մարմացով համակված՝ սկսեց հայտանքներին ու անպատվոթյանը պատասխանել առավել հայտանքներով ու անպատվոթյամբ: Եվ այդ ժամանակ Մուհամմեդը հետացավ նրանից:

Երբ Ալին կրկին մոտեցավ Մուհամմեդին, ասաց նրան.

- Ինչն ինձ մենակ թողեցիր այդ ստեճարձակ մարդու հայտանքների ու անպատվոթյան հանդիման:

- Երբ նա հայտում էր, իսկ դու լուս էիր, ես քո շուրջ նկատեցի տասը հրեշտակ, և հրեշտակները պաշտպանում էին քեզ-պատասխանեց Մուհամմեդը:- Բայց երբ դու սկսեցիր նրան պատասխանել հայտանքով, հրեշտակները լքեցին քեզ: Արդ, հետացա և ես:

☐ Երդիկ

Այն ժամանակ, երբ Սևանը, Հաջին ու Մուստաֆան տարօրինակ, երկյուղածության հասնող վախով կայում էին Մուստաֆայի համակարգչի էկրանի արևագույն մակագրությանը՝ «Տրվում է հնարավորություն», Գյուլն արթնացավ և աչքերը կիսաբաց՝ անթարթ կայեց վերև:

Սուաջին պահին չհասկացավ, թե որտեղ է: Սղթոջ, անուշիկ արջուկի փոխարեն, որին սովորաբար հանդիպում էր հայացքն ամեն առավոտ, աչքերի առջև ուրվագծվեց քարակերտ առաստաղը: Ինչ-որ տեղից լույս էր հորդում: Ավելի լայն բացեց աչքերն ու տեսավ, որ լույսը հորդում է գմբեթաձև առաստաղի բացվածքից: Տպավորությունն ապշեցուցիչ էր. բացվածքից երևում էր արևը: Վեցանիստ բացվածքը շրջանակի նման իր մեջ էր առել արեգակի սկավառակն ու վերածվել խորիրդանշական պատկերի: Եվ այդ պատկերի միջից իրեն էր նայում արեգակի աչքը: Եվ կարծես բարի էր եսայում, որովհետև մտազայթները ոչ թե ծակծկում էին աչքերը, ինչպես լինում է սովորաբար, երբ ուղիղ կայում են արևին, այլ ընդամենը խոտոտ էին տալիս: Կրկին փակեց աչքերը: Մակայն խոտոտը թափանցեց կուպերի

տակ: Փակ աչքերի մեջ համատարած ոսկեղեղին լույս էր: Հոգին նվազ սիրո տարօրինակ զգացողությամբ: Ուզեց լինել աստվածուհի և այդ անհավատալի լույսը սփռել աշխարհով մեկ, լույսով օժել ամենայն բան: Բայց հանկարծ հայտնվեց խավարի գրկում: Կոպերի տակ համատարած խավար էր: Գյուլը վախեցավ, խուճապի մատնվեց ու լայն բացեց աչքերը: Արեգակն անհետացել էր: Մակայն խավարի տպավորությունը խարուսիկ էր. չափազանց վառ լույսին հաջորդած սովորական ցերեկային լուսավորությունից ծնված պատրանք, որն արագորեն անհետացավ, երբ նա թարթեց աչքերն ու ընտելանալով՝ նորից սկսեց տեսնել:

Երկնքի բացվածքից այս անգամ երևում էր կապույտի մի ծվեն, որը, սակայն, անսահմանության տպավորություն էր թողնում: Հիմա էլ Գյուլին էր նայում երկնքի կապույտ աչքը:

Եվ հանկարծ նրան թվաց, թե երկնքի կապույտ աչքի խորքում տեսնում է տարօրինակ մի պատկեր:

Ու ապշեց:

Փաստորեն երդիկի բացվածքը ոչ միայն լուսամուտ էր, այլև՝ դիտանցք: Եթե սոսկ լույսի համար լիներ, այս ժողովուրդը, որ ջինարարական անվիճելի ձիրք ունի, այն կրանար ոչ թե առաստաղին, այլ՝ պատի մեջ: Մի քար պակաս կղևեր ու կստեղծեր պատուհան, որը կծառայեր ոչ միայն իբրև լուսամուտ, ոչ միայն իբրև դիտանցք, այլև՝ իբրև հրակնատ: Եվ կկարողանային այդտեղից նետահարել ու գնդակահարել իրենց վրա հարձակվողներին: Բայց եթե պատուհանը ոչ միայն լուսամուտ է, դիտանցք, այլև՝ հրակնատ, մի՞թե հնարավոր չէ, որ հրակնատ է նաև երդիկի բացվածքը: Եվ սրանք գիտակցարար են այն այդտեղ բացել: Ու եթե այն ոչ

Բ Ո Վ Ա Ն Դ Ե Ա Կ ՈՒ Ք Յ ՈՒ Ն

☐ Երդիկ.....	4
☐ «Տրվում է հնարավորություն»	11
☐ Մատաղ	24
☐ «Թուրք վրեժի միություն»	32
☐ Խոջալու	38
☐ Սակայն դա ոչինչ չի նշանակում	48
☐ Սակայն դա ոչինչ չի նշանակում	50
☐ Թուրք վրեժի միություն	54
☐ Շահան Նաթալի.....	56
☐ Տաճարի գրավումը	64
☐ Սրբազան Ոճրագործը	84
☐ Այն, ինչ տեսել էր Սևանը	91
☐ Վրեժի գեղագիտությունը	99
☐ Հաջիի տեսածը	103
☐ Օշինդր աստղը	116
☐ Սրճարանատիրոջ միջամտությունը	131
☐ Մեկ կիսատ տող	137
☐ Անանունը.....	164
☐ Շունը.....	177
☐ Անանունը.....	193
☐ Տաճարից ելնող ճանապարհը	200
☐ Անանունը	201
☐ Կասանդրա	216
☐ Մեկ այլ Կասանդրա.....	221
☐ Մանուկը	224
☐ Մարիամ	227
☐ Դատավճիռ	257
☐ Երեք պատմություն՝ չիրականացված վրեժխնդրության և սպանության մասին	258
☐ Բեկանեյու հնարավորություն	276
ԾԱՆՈԹԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ	277